

Jaromír Matoušek

Staré
dobré
časy
jsou
právě
teď.

JAROMÍR MATOUŠEK

*Staré dobré časy
jsou právě teď.*

JAROMÍR MATOUŠEK

*Staré dobré časy
jsou právě teď.*

© Jaromír Matoušek, 2012

Editor, preface © Josef Pepson Snětivý, 2012

Illustration on cover: © Jaromír Matoušek, 2012

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Laňková, 2012

© Nakladatelství ČAS, 2012

ISBN 978-80-87470-86-2

Pár znaků úvodem

Jsou básnické sbírky, které Vás zavedou do cizokrajných zeměpásů, kde nevyslovená dobrodružství zcuchají hrdinčiny tmavé vlasy. A jsou takové, při jejichž četbě máte pocit, jako byste neopustili lehce nepravidelnou, ale o to malebnější náves poklidného městečka. Přičemž oněch dobrodružství můžete na ploše od rohu k rohu zažít úplně stejně jako na toulkách širým světem. A právě taková je nová sbírka Jaromíra Matouška.

Oproti jeho poetické prvotině *Její život* (2011) je formálně i výrazově značně uměřenější. Jako by básník, nasycen cestování po slovních výbojích, spočinul po vzoru Rožmberků ve své milované Bechyni. Těm přinesla toto kouzelné sídlo věnem Anna z Hradce a po švamberském intermezzu ho zakoupil Petr Vok, aby jej – s bolestí v srdci – po pouhých sedmadvaceti letech nuceně odprodal. Náš autor k opuštění tohoto magického místa našťastí nucen není a snad právě ono mu přineslo (stejně jako poslednímu rožmberskému vladaři) zklidnění, díky němuž umí na malé ploše vykreslit lidský příběh v celé jeho nahotě i ošacenosti.

Hlavní inspirátorkou i obyvatelkou domů na našem náměstíčku je arci stále žena, bytost ta-

jemná i čitelná, vábivá i (pohříchu občas) neváb-
ná, k (vlastním) slzám složitá i smyslně jednodu-
chá. Klouže hladce i bolestně do srdce básníka
(o ostatních ústrojích hovoří spíše představivost
než slova, neboť je mužem nejen vášnivým, ale
také galantně diskrétním). Ve starém koloniálu
se pýří děvče, které se o dekády později stane
autorovou babičkou, ve vedlejším vchodu najde-
me slečnu vyhledávající autorovu péči terapeu-
ta, ještě dále bydlí panenka, jež si ustříhla cop
v zármutku nad nešťastným skoncem snouben-
ce na vojně... A do všech špehýrek a průjezdů
nakukuje básník, jediný, kterému je voyeurství
nejen dovoleno, ale dokonce přikázáno.

Neboť i díky tomu se můžete vydat na cestu
po obvodu poetického náměstíčka ve šlépějích
muže, který ví a vidí, neboť nespěchá.

A mně je ctí být tím, jenž Vám utrhne vstu-
penku na tento prohlídkový okruh srdcí, myslí
i těl.

Josef Pepson Snětivý